

Een Eland uit Aalten - *Alces alces alces* (Linné 1758).

H.L.Blonk

Eind 1987 verscheen er in de regionale pers een bericht dat de heer Aalbers in Aalten een elandgewei had gevonden. Enige tijd later kreeg ik dit bericht onder ogen, waarna ik contact zocht met de vinder. Hij vertelde dat op ca 5,5 m diepte een hertegewei, een aantal botten en een stuk schedel en met twee geweistangen van een eland waren gevonden. De elandresten waren keurig schoongewassen en van bodemresten gereinigd. Tot mijn spijt bleek het stuk niet te koop. De vinder wilde het zelf restaureren.

In 1989 kreeg ik een telefoontje met het verzoek nog eens te komen praten over overname. We werden het snel eens en het stuk ging mee naar huis. Het was dringend aan versteviging toe. Ik heb het geïmpregneerd met polyurethaan, maar een aantal min of meer loszittende beenpuntjes aan de schedelbasis afgebroken om eventueel later een ouderdomsbepaling te kunnen laten doen.

De afmetingen van de schedel en het gewei vallen binnen de variatiebreedte van de recente Europese eland. Dit is niet zo verwonderlijk, want de variatiebreedte is

bijzonder groot. Er komen bij de Europese ondersoort zowel schoffel- als stanggeweien voor, waarbij de spanwijdte varieert van ca 65 tot ca 130 cm. Hoe verder naar het oosten men komt, des te groter wordt de spanwijdte. In Alaska is zelfs 1.96 m gemeten. In het westen van de Sovjet-Unie is een gewei met een spanwijdte van 1 meter al iets heel redelijks.

Elandresten worden in Nederland betrekkelijk weinig gevonden. Het gewei uit Aalten heeft redelijk grote schoffels, waarbij opvalt dat de voor- en achtertak duidelijk van elkaar gescheiden zijn. Soms vindt men namelijk schoffels die vrijwel geen scheiding tussen voor- en achtertak vertonen, terwijl bij de stanggeweien soms alleen maar een voor- en een achtertak bestaan.

H.L. Blonk
No 34
7117 VT Woold
tel. 05430-64300

